

PÍSEŇ 0639

Živý chlebe, kterýž z sebe

(1505, 1517), 1541

1. Ži - vý chle - be, kte - rýž z se - be ži - vot jsi dal vy -
- vo - le - ným tě - lem na kří - ži mu - če - ným.

2. Útrpnosti zkusil, strasti, změnil je láskou, milostí ve vůni plnou sladkosti.
3. Byť to zrno umrtveno bylo, užitek přineslo, když se ke kříži blížilo.
4. Tu chléb tělem, kalich krví požehnal jest svými slovy, ustavil svým věrným hody.
5. Duši lačné a zemdlené, spravedlnosti žíznivé svůj nápoj sám rač dát věčně
6. a v chlebu tvém posvěceném pokrmem nám učiněné přebývat v tvé slávě. Amen.

Mistr Jan Hus, 1541, E. Baťová